

Skatteministeriet

16. maj 2018
J.nr. 2018-2

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 226 - Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper (Forenkling af regler om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. og forældelsehåndtering m.v.)

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Karsten Lauritzen

/ Annemette Ottosen

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper (Forenkling af regler om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. og forældelsehåndtering m.v.) (L 226)

Til § 1

1) *Nr. 11* affattes således:

»11. I § 10 a, stk. 1, indsættes efter »og af beløb til dækning af«: »tilbagebetalingskrav efter § 10 b, stk. 3, hidrørende fra særskilt lønindeholdelse samt«.

[Lovteknisk præcisering]

2) I de under *nr. 13* foreslåede §§ 16 a-16 c ændres i § 16 b »der« til: »som«.

[Ændret strafudmåling]

3) I det under *nr. 15* foreslåede § 18 a, stk. 2, indsættes i 1. pkt. efter »til restanceinddrivelsesmyndigheden«: »af fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen«.

[Tydeliggørelse af, at fordringer, som restanceinddrivelsesmyndigheden selv danner som led i inddrivelsen, ikke overdrages]

Til § 11

4) *Stk. 3, 1. pkt.*, affattes således:

»§ 3 B i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse på fordringer m.v., der modtages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden før 1. juni 2018, og § 18 a, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, finder ikke anvendelse på fordringer m.v., der første gang modtages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden før 1. juni 2018.«

[Ingen foreløbig afbrydelse af forældelsen for fordringer, der er modtaget til inddrivelse inden ikrafttrædelsen, men returneres til fordringshaver og efter ikrafttrædelsen atter kommer under inddrivelse]

5) I *stk. 3* indsættes som 3. og 4. pkt.:

»For fordringer, der modtages i restanceinddrivelsesmyndighedens parallel driftssystem DebitorMotorInddrivelse (DMI) fra og med 1. juni 2018, finder § 18 a, stk. 2,

i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, dog også anvendelse, selv om fordringerne første gang er modtaget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden før 1. juni 2018. For sådanne fordringer, der modtages til og med den 31. december 2020, gælder § 18 a, stk. 2, 3. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, ikke.«

[Særregel for fordringer, der modtages i restanceinddrivelsesmyndighedens paralleldriftssystem DMI]

Bemærkninger

Til nr. 1

Der foreslås en lovteknisk præcisering af, hvor udvidelsen med »tilbagebetalingskrav efter § 10 b, stk. 3, hidrørende fra særskilt lønindeholdelse samt« skal indsættes i § 10 a, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Ifølge lovforslagets § 1, nr. 11, skal indsættelsen ske efter »til dækning af«, som dog optræder to steder i § 10 a, stk. 1. Den lovtekniske præcisering har til formål at præcisere, at indsættelsen skal ske efter den anden forekomst af ordene.

Til nr. 2

Efter forslaget til ny § 16 b i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, straffes, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, en skyldner, der har gæld på mindst 100 kr. under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og som for forsætligt eller ved grov uagtsomhed 1) undlader at opfylde adresseoplysningspligten efter § 16 a, stk. 1 eller 7, 2) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger efter § 16 a, stk. 2 eller 3, om henholdsvis indholdet af de oplysninger, som adresseoplysningspligten omfatter, og oplysning om kontaktadresse for en skyldner, der er uden fast bopæl i udlandet og ikke er tilsluttet Digital Post, eller 3) undlader at opfylde pligten efter stk. 16 a, stk. 4, om opdatering af oplysningerne efter stk. 2 og 3, senest 14 dage efter at forholdene har ændret sig.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til § 16 b, at bødeniveauet for overtrædelse af sådanne ordensforskrifter på skatteområdet typisk ligger i størrelsesordenen 800-2.000 kr., og at bødeniveauet for ordensbøder fastsættes ved prøvesager ved domstolene og vil indgå i det såkaldte ordensbøde-katalog på Skatteministeriets område, når der foreligger domspraksis for overtrædelse af de pågældende bestemmelser.

Det fremgår endvidere, at det med lovforslaget er forudsat, at der ved fastsættelse af bødens størrelse inden for det angivne interval ud over de almindelige regler i straffelovens kapitel 10 skal tages hensyn til størrelsen på skyldners gæld under inddrivelse.

Formålet med den foreslåede sproglige justering i § 16 b er at ændre de forudsætninger, der fremgår af lovforslagets bemærkninger, om bødeudmålingen ved en overtrædelse af bestemmelsen.

Med ændringsforslaget forudsættes det således, at der ved udmålingen af bødestraffen i stedet skal tages udgangspunkt i en standardbøde på 5 pct. af gældens størrelse. Det beløb, der fremkommer herved, afrundes opad til nærmeste hele beløb, der kan deles med 1.000. Det vil sige, at bøden mindst skal udgøre 1.000 kr. Bøden kan dog højst udgøre 10.000 kr. Det betyder f.eks., at hvis en skyldner på overtrædelsestidspunktet har en gæld under inddrivelse på 105.689 kr., får skyldneren en bøde på 6.000 kr.

Denne ændring i den forudsatte bødeudmåling vil indebære, at restanceinddrivelsesmyndigheden til brug for udstedelsen af bødeforelæg efter den foreslåede bestemmelse i § 16 c i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, ikke vil være afhængig af et erfaringsgrundlag i form af prøvesager ved domstolene. Hvis skyldneren vælger ikke at vedtage bødeforelægget fra restanceinddrivelsesmyndigheden, vil det stadig være sådan, at restanceinddrivelsesmyndigheden herefter vil kunne overgive sagen til anklagemyndigheden, med henblik på at anklagemyndigheden selv udsteder et bødeforelæg, jf. retsplejelovens § 832, eller at sagen om overtrædelsen indbringes for domstolene.

Fastsættelsen af straffen i de tilfælde, hvor en skyldner ikke accepterer bøden, vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 3

Der er tale om en præcisering af ordlyden, således at det tydeliggøres, at fordringer, som restanceinddrivelsesmyndigheden selv danner som led i inddrivelsen, dvs. navnlig gebyrer og inddrivelsesrenter, ikke overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden i relation til den foreslåede regel i § 18 a, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, om foreløbig afbrydelse, idet reglen alene omfatter fordringer, der overdrages af fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen.

Restanceinddrivelsesmyndighedens gebyrer tilhører restanceinddrivelsesmyndigheden, mens inddrivelsesrenter efter § 5, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det

offentlige tilhører fordringshaver. Inddrivelsesrenter kan af restanceinddrivelsesmyndigheden blive sendt til fordringshaveren eller den, der på dennes vegne forestår opkrævningen. Hvis den rentebærende fordring – hovedfordringen – i medfør af § 2, stk. 2, 4. pkt., eller § 2, stk. 7 eller 8, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige sendes til fordringshaveren eller den, der på dennes vegne forestår opkrævningen, følger inddrivelsesrenterne således med, jf. § 8, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 300 af 29. marts 2017 om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Hvis inddrivelsesrenter efter at være sendt til fordringshaveren eller den, der på dennes vegne forestår opkrævningen, herefter overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på atter at komme under inddrivelse, vil inddrivelsesrenterne blive modtaget første gang og dermed opnå en foreløbig afbrydelse af forældelsen, således at forældelse tidligst indtræder 3 år efter modtagelsen, jf. den foreslåede regel i § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Til nr. 4

Det foreslås, at fordringer, der modtages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden inden den foreslåede ikrafttrædelse den 1. juni 2018, men returneres til fordringshaver eller den, der på dennes vegne forestår opkrævningen, og efter ikrafttrædelsen atter modtages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, ikke skal opnå en foreløbig afbrydelse efter den foreslåede regel i § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Forslaget skyldes, at der systemmæssigt er forskel på behandlingen af første oversendelse af en fordring og en genindsendelse af samme fordring, efter at den er blevet returneret til fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen.

Som lovforslaget er fremsat, vil systemet derudover skulle kunne kende forskel på, hvorvidt en fordring, der genindsendes, er modtaget til inddrivelse første gang før eller fra og med 1. juni 2018, fordi genindsendte fordringer, hvis første modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden er sket den 1. juni 2018 eller senere, ikke opnår en ny foreløbig afbrydelse af forældelsen ved genindsendelsen, jf. den foreslåede regel i § 18 a, stk. 2, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 15. Et sådant behov for at kunne kende forskel vil udgøre en kompleksitet i systemet.

Der foreslås derfor en ændret affattelse af den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse i § 11, stk. 3, 1. pkt., således at § 18 a, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 15, ikke finder anvendelse på fordringer m.v., der første gang modtages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden før 1. juni 2018.

Som nævnt ovenfor i bemærkningerne til nr. 3 kan inddrivelsesrenter alene »modtages« til inddrivelse, hvis de genindsendes af fordringshaver eller den, der på vegne af denne forestår opkrævningen. § 18 a, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det

offentlige, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 15, finder således ikke anvendelse på inddrivelsesrenter, der som følge af en genindsendelse første gang modtages til inddrivelse før 1. juni 2018.

Til nr. 5

Det foreslås, at § 18 a, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, om foreløbig afbrydelse af forældelsen for fordringer, der modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse, hvorefter forældelsen tidligst indtræder 3 år efter modtagelsen, også skal finde anvendelse på fordringer, der modtages i restanceinddrivelsesmyndighedens paralleldriftssystem Debitor-MotorInddrivelse (DMI) fra og med 1. juni 2018, selv om fordringerne første gang er modtaget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden før 1. juni 2018, dvs. lovens ikrafttrædelsesdato. Ændringsforslaget, der skal ses i sammenhæng med nr. 4 ovenfor, skyldes, at det for fordringer, der modtages i DMI, ikke vil være muligt at konstatere, om fordringen modtages første gang eller er blevet genindsendt efter en tilbagesendelse til fordringshaver eller den, der på vegne af denne forestår opkrævningen. Dermed vil det ikke i praksis være muligt at afgøre, om disse fordringer første gang er modtaget til inddrivelse før 1. juni 2018, jf. ændringsforslagets nr. 4.

I bekendtgørelse nr. 300 af 29. marts 2017 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1161 af 27. oktober 2017, er der i kapitel 15 indsat særlige regler for paralleldriftsperioden fra og med den 1. april 2017, hvor fordringer registreres til inddrivelse i enten DMI eller i det nye inddrivelsessystem, som fordringshaverne bliver tilkoblet, i takt med at fordringshaverne har dokumenteret at kunne overholde de krav til datakvalitet m.v., som er nødvendige for at sikre en lovlig inddrivelse af modtagne fordringer via det nye inddrivelsessystem.

Fordringshavere, der endnu ikke er blevet tilkoblet det nye inddrivelsessystem, skal således fortsat have mulighed for at overdrage fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse. Fordringerne bliver dog først konverteret til det nye inddrivelsessystem, i forbindelse med at fordringshaverne kan tilkobles dette, og efter at fordringerne er blevet godkendt til at kunne indgå i en inddrivelsesindsats.

I bekendtgørelsens § 47 a er det bestemt, at bekendtgørelsens §§ 4-7 og § 8, stk. 3, samt § 4, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige ikke gælder for DMI. I stedet gælder bl.a. reglen i § bekendtgørelsens 47 a, nr. 2, hvorefter en fordring anses for modtaget, den dag fordringen registreres i modtagelsessystemet for DMI.

Det foreslås endvidere, at § 18 a, stk. 2, 3. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, hvorefter fordringer, der efter at være blevet tilbagesendt til fordringshaveren eller den, der på vegne af denne opkræver fordringen, ikke på ny får afbrudt forældelsen foreløbigt, hvis fordringerne atter modtages til inddrivelse, ikke skal finde anvendelse på fordringer, der fra lovens ikrafttræden

og til og med den 31. december 2020 modtages i restanceinddrivelsesmyndighedens paralleldriftssystem EFI/DMI.

Også dette ændringsforslag skyldes, at det for fordringer, der modtages i DMI, ikke vil være muligt at konstatere, om modtagelsen skyldes en genindsendelse. Dermed vil det for disse fordringer ikke være muligt at overholde den foreslåede regel i § 18 a, stk. 2, 3. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Ændringsforslaget indebærer, at fordringer, der fra og med den 1. juni 2018, dvs. ikrafttrædelsesdatoen for loven, overdrages af en fordringshaver, der endnu ikke er tilkoblet det nye inddrivelsessystem, og som følge af den foreslåede regel i § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, får forældelsen foreløbigt afbrudt, idet forældelsen tidligst vil indtræde 3 år efter fordringens modtagelse, på ny vil få forældelsen foreløbigt afbrudt, hvis fordringerne efter at være tilbagesendt til fordringshaver atter modtages hos DMI med henblik på inddrivelse. Som i de øvrige tilfælde forudsætter en foreløbig afbrydelse af forældelsen, at fordringen ikke allerede er forældet ved modtagelsen i DMI.

Ændringsforslaget vedrører alene perioden til og med den 31. december 2020, inden for hvilken periode alle fordringshavere forventes at være blevet tilkoblet det nye inddrivelsessystem.